

mener ogsaa, at det er fuldstændig økonomisk rigtigt og fuldstændig berettiget, at det bliver ordnet saaledes, at Distrikterne kunde gøres en hel Del mindre. Om ogsaa Betalingerne skulde blive jeg vil endog sige dobbelt saa stor, vil der i økonomisk Henseende være ikke saa liden Fordel ved at indskrænke Distrikternes Omfang. Den Rjørsepligt, der er forbunden med at hente Jordemøderne, er meget stor og meget besværlig, og en Formindskelse heraf vil mange Steder fuldstændig opveie de forøgede Udgifter, der vilde forvoldes ved, at eet Distrikt blev delt i to. Men dette vil imidlertid efter min Mening kunne undgaaes, og de nuværende Distrikter vilde kunne opretholdes, naar Jolk i tilstrækkelig Mængde bleve oplærte saaledes, at den private Prægis kunde gaa Side om Side med de ved Bestalling Ansatte. Jeg maa bestemt fastholde, at det Antal Jordemødre, der oplæres, er saa indskrænket, at der foruden dem, der ere fast ansatte, efter hvad jeg veed, i det Mindste ude paa Landet, kun er et meget lille Antal. I de større Byer, hvor der er en stor Jolkemængde, kan Forholdet være noget anderledes; men jeg tror ogsaa, at Byerne i Forhold til deres Størrelse og Jolkemængde har et meget ringe Antal faste Jordemødre, det indskrænker sig maasse endog for de største Byer til et Par faste Ansættelser, og man sætter da der sin Lid til, at der vil komme et tilstrækkeligt Antal oplærte Jordemødre, som kunne tage privat Prægis. Det vil man nu altid være mindre sikker paa paa Landet; thi hvor den store Jolkemængde findes, er der naturligvis mere Udsigt til, at Fortjenesten vil blive større; men Hovedtingen maa dog være, at vi faae Sagen ordnet saaledes, at Betjeningen i og for sig kan blive tilstrækkelig. Det er en meget stor Gæne, som ofte indtræder paa Landet, at, naar der hjøres efter Jordemøderne, er hun fraværende i Forretning, og man maa da høre til Nabo-distrikket for at hente Jordemøderen der; man har haat Exempel paa, at Jolk have hørt fra det ene Distrikt til det andet uden at være saa heldige at faae fat i Jordemøderen. Dette er en meget uheldig Stilling at komme i, og det er efter min Mening meget magtpaaliggende, at dette Forhold bliver forandret. Naar jeg skal sige min Mening om Lovforslaget, er det den, at dersom Jordemødervesenet ikke skal undergaa anden Forandring end den, Lovforslaget indeholder, indser jeg ikke, at der er Noget vundet for Jordemødrenes Vedkommende. Der vil i Almindelighed Ungenting være vundet derved, og skjøndt der kan være visse Steder, hvor Betalingerne maasse er knebne nok, hvilket jeg ikke tør benegte, mener jeg dog, at vi bør være betænkelige ved at vedtage en forøget Betaling med de Klassifikation, som indeholdes i Lovforslaget.

Saffner: Naar det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte sig imod Jordemødrenes

Lønning ved Naturalpræstationer, maa jeg tillade mig at henlede den ærede Landstingsmands Opmærksomhed paa, at det staar vedkommende Antsraad frit for at træffe Overenskomst med de nu ansatte Jordemødre om istedetfor Naturalpræstationer at give Vederlag i Penge, og at gjøre dette til en Betingelse ved ny Ansættelse, saaledes at denne ubensigtsmæssige Ydelse, som Naturalpræstationen antages at være, i meget kort Tid aldeles vilde kunne ophøre. Naar imidlertid den ærede Landstingsmand under Naturalpræstationer tillige medtog Husleilighed og syntes at være stemt for, at ogsaa denne Ydelse skulde bortfalde og erstattes med en Pengegødtgjørelse, saa kan jeg ikke dele hans Anskuelse om det Hensigtsmæssige heri. Det er absolut nødvendigt, at de fast ansatte Jordemødre bo paa det for samtlige Beboere bekvemtest beliggende Sted i Distriktet, og det vil ikke altid være muligt for Jordemødrene der at finde Beboelsesleilighed. Forbringerne med Hensyn til Beboelsesleilighed ere ganske sikkert tegne, og jeg tror ikke, man kan faae en Jordemoder til at finde sig i et saadant Husly, som man tidligere kunde anwise hende efter Reglementet af 1810, som indskrænker sig til eet eller høist to Værelser med Kjøkken i et almindeligt Bondehus. De have boet mange Steder omkring i Landet i Huse, som stode langt tilbage for det Begreb, man nu har om et almindeligt Bondehus. Skulde de saaledes have Godtgjørelse istedetfor Husleilighed, vilde denne i mange Tilfælde blive meget betydelig, og der vil altid kunne optaa Vanskelighed ved, at de ikke ville kunne faae nogen Husleilighed paa det Sted, hvor de bør bo. Har man sin faste Jordemoderbolig, veed man, hvor hun skal bo, og skal man saa flassse en ny Jordemoder, er der isølge Plakaten eller Forordningen, — jeg erindrer ikke Næret, men jeg tror, at det er af 1819 —, Afgang for Kommunerne til at faae den fornødne Grund til at opføre den fornødne Bolig paa. Der er Andre, som have haat den samme Anskuelse som den ærede Landstingsmand med Hensyn til Beboelsesleiligheder for Jordemødre, og som have forsøgt paa at give Husleiegødtgjørelse; men de ere gaaede bort deraf og have leveret faste Boliger, forsaavidt de have haat fast ansatte Jordemødre. Jeg kan ikke have Noget imod at gaa i den Retning, som blev antydet af den ærede Landstingsmand, at der skulde indrømmes en større Afgang til Oplærelse af Jordemødre, saaledes at man ogsaa i den Retning kunde se privat praktiserende Personer paa Landet; men hvad jeg bestemt maa fastholde, er, at der fra det Offentliges Side maa sørges for, at der i hvert Jordemøderdistrikt findes en fast ansat Jordemoder, som Befolkningen altid kan være sikker paa at have til sin Disposition.

Gstrup: Det fremgaar af de Bemærkninger,